

Udlæg betalt, som den ifølge Lovgivningen maa gjøre. Jeg maa saaledes paa det Bestemteste tilraade, at dette Udkaft ikke bliver Lov.

Monrad: Jeg ubvillede ved Lovforslagets første Behandling de Betænkkeligheder, jeg havde ved det, og jeg skal derfor ikke gjentage, hvad jeg dengang bemærkede. Derimod er det mig ikke klart, om ikke paa anden Maade de tilstedeværende Ulemper kunde blive hævede, og det vilde derfor være mig klart at erfare, om Udvalget ikke har forsøgt paa, ved navnlig at raadføre sig med Ministeren, om der ikke ad anden-Bei kunde søges Noget foranlediget til at raade Bod paa de stedfindende Ulemper.

Ordføreren: Udvalget har ikke forsøgt noget saadant, fordi det ikke selv vidste at foreslaae Noget, og da det derfor kun var dets Tanke at fraraade Lovforslaget i dets Heelhed, fandt man det ikke passende at foranledige nogen Conference med den høitærede Minister.

Monrad: Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at det er en meget gennemgribende Foranstaltning at tilraade, at et Lovforslag forkastes, og jeg skulde derfor tillade mig at mene, at det vilde være i sin Orden, om Udvalget søgte at enes med Ministeren om en eller anden Bei, ad hvilken de modstridende Anskuelser kunde tilfredsstilles. Det sætter Thinget i Forlegenhed, naar man ikke i Forveien, forinden Sagen kommer til Forhandling her, har drøftet de forskjellige Veie, der maatte kunne gaaes, og jeg skal derfor tillade mig at tilraade, at Lovforslaget gaaer videre, og anmode Udvalget om at undersøge, om det ikke imellem 2den og 3die Behandling kunde finde paa Noget, hvorved det af den ærede Minister Tilfattede kunde opnaaes.

Ordføreren: Derimod kan der fra Udvalgets Side Intet være at erindre, naar den ærede Indenrigsminister er villig til at tilstede en Conference.

Indenrigsministeren: Jeg har ikke været opfordret til nogen Conference. Den ærede Ordfører veed vistnok, at jeg er meget

villig til at conferere med ethvert Udvalg, der derom henvender sig til mig.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, sattes Lovudkastet (See Anhang A Sp. 9) tilligemed dets Overgang til 3die Behandling under Afstemning, og vedtoges med 50 Stemmer mod 16. Derved bortfaldt Udvalgets Indstilling.

Man gif derefter over til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov om Construction af Fragtvogne og andre sværtlæssede Vogne, som benyttes paa Hovedlandeveiene og de mindre Landeveie (Lovforslaget findes i Anhang A Sp. 877—880).

L. C. Petersen: Jeg skal først afvente, hvad der muligt fra en eller anden Side maatte fremkomme enten for eller imod det foreliggende Lovforslag, forinden jeg yderligere yttre mig.

Nørgaard: Hvorvidt det er ønskeligt og nødvendigt, at saadanne Bestemmelser som de, der indeholdes i det foreliggende Lovudkast, gjøres gjældende som almindelig Regel, saalange Veiene i de forskjellige Dele af Landet ere saa heelt forskjelligt vedligeholdte, tør jeg for Tiden ikke udtale nogen bestemt Mening om; dog stiller det sig saaledes for mig, at det har nogen Betænkkelighed at gaae ind paa en sliq Foranstaltning som almindelig Regel for hele Landet og navnlig for Jylland, hvor Veiene mange Steder ere meget daarlige. Dog skal jeg ikke indlade mig videre derpaa, men indfranke mig til nogle faa Bemærkninger med Hensyn til Forslagets enkelte Paragrapher. Naar det nu hedder i Forslagets § 2 og 3, at den Vogn, der tilligemed Læsset veier 3500 Pd. eller derover, skal betale en meget betydelig Mufft, da troer jeg, at det har nogen Betænkkelighed at sætte en saadan Grændse; thi jeg troer, at, naar man seer hen til, hvad en almindelig Vogn kan veie, saa vil det vist vise sig, at den uden Læs veier imellem 50 og 60 Pbd., og gaaer man ud derfra og betragter Constructionen af en større Fragtvogn, som ere de, man her nærmest